

и сѣмени твою: и оубо занаемъ шербѣ
жита домохъ твоихъ, и оубо
линии: и сѣдѣтъ зѣлѣ мои на полати
вашей въ зѣлѣхъ твоихъ. И шербѣ занаемъ
же мужикъ полати, иже не шербѣ занаемъ
полати краинѣ своѣ въ днѣ осмы, и
поубѣтѣ дѣла тѣ въ родѣ твоѣмъ:
и оубо зѣлѣ мои разорѣ. И рече бгъ
Авраамъ: Сара жина твоѣ не парѣтѣ
има еѣ Сара: но Сара бѣдетъ има
ей. Благоговѣи же ю, и дама тѣбѣ
и ма чѣдо: и благоговѣи е, и сѣдѣтъ
въ изыки, и царѣ изыкишъ изыки
сѣдѣтъ. И паде Авраамъ на лицѣ своѣ,
и помятѣ, и рече въ мысли своѣ,
глагола: еѣа столѣтнѣмъ [мужъ]
родитѣ сына: еѣа и Сара дѣвятидѣсѣти
лѣтъ [сѣи] родитѣ: рече же Авраамъ
къ бгъ: Имманъ сѣи да живѣтъ предъ
тобою. Рече же бгъ ко Авраамъ: констѣнъ,
еѣ Сара жина твоѣ родитѣ тѣбѣ сына,
и наречѣши има емъ Исмакъ: и поставлю
зѣлѣ мои въ нѣмъ въ зѣлѣхъ твоихъ,
да бѣдѣ емъ въ бгъ, и сѣмени егѣ по
нѣмъ. О Имманъ же тѣ помятѣхъ
тѣбѣ: и сѣ благоговѣи егѣ, и возрѣшѣ
егѣ, и оубо жѣ егѣ бѣлѣ: дѣвятидѣсѣти
изыки родитѣ: и дама егѣ въ изыки
бѣлѣ. Зѣлѣ же мои поставлю со
Исмакомъ, егѣ же родитѣ тѣбѣ Сарѣ,
во прѣма сѣ, въ лѣто второе. Сконча
же [бгъ] гла къ немъ, и взыде бгъ
въ Авраамъ. И поа Авраамъ Исманѣ
сына своѣго, и вѣа домохъ твоихъ
и вѣа купленѣ, и вѣа мужикѣ полати
мужѣ, иже въ домъ Авраамъ, и шербѣ за
плоть краинѣ нѣхъ во прѣма днѣ тогѣ,
и оубо глагола емъ бгъ. Авраамъ же
дѣвятидѣсѣти дѣвѣти лѣтъ башѣ, еѣа
шербѣ за плоть краинѣ своѣ. Имманъ
же сынъ егѣ башѣ лѣтъ тѣхъдѣсѣти,
еѣа шербѣ за плоть краинѣ своѣ.
Во прѣма [же] днѣ онѣгѣ шербѣ за
Авраамъ, и Исманъ сынъ егѣ, и вси
мужѣ домъ егѣ, и домохъ твоихъ [егѣ]
и купленѣ и инородныхъ изыкишъ, и
шербѣ за а.

Глава, III.

Иже же емъ бгъ оубо дѣла Мамрин-
ска, сѣдѣшѣ емъ предъ дѣрми сѣи
своѣ въ полати. Возрѣхъ же
очима своима, видѣ, и сѣ трѣ
мужѣ стоаху надъ нѣмъ: и видѣхъ
притечѣ въ сѣтѣнѣ нѣхъ въ дѣрми
сѣи своѣ: и поклонѣ до земли.
И рече: Гдѣ, аще оубо шербѣ тохъ бѣтъ
предъ тобою, не минѣ рѣа твоѣгѣ.
Да явинѣтѣ боа, и оубо мѣтѣ ногѣ

вашѣ, и прохлѣдѣтѣ поа дѣрми: и
принѣхъ хлѣбъ, да ѣстѣ, и погѣмъ
нонѣдѣ въ пѣть твоѣ, егѣ же рѣа
оубо мѣтѣ нѣхъ къ рѣа твоѣмъ, и рече
такъ сотвори, и оубо глаголаа еѣн.
И потѣла Авраамъ въ сѣнѣ къ Сарѣ,
и рече ей: оубо мѣтѣ, и сѣмъ тѣмъ мѣрѣ
мужѣ чѣстѣ, и сотвори потѣнѣнѣи.
И тѣмъ Авраамъ ко краинѣ, и вѣа тѣмъ
маада и добѣ, и дадѣ рѣа, и оубо мѣтѣ
прѣготовѣнѣ е. И вѣа маада и маако
и тѣмъ, егѣ же прѣготовѣ: и прѣдѣложѣ
нѣмъ, и падоша: самъ же стоаши предъ
нѣмъ поа дѣрми: Рече же къ немъ:
гдѣ Сара жина твоѣ, онѣ же шербѣ за
рече: еѣ въ сѣнѣ. Рече же: [еѣ] воз-
вращаея принѣхъ къ тѣбѣ во прѣма сѣ
въ чѣстѣ, и родитѣ сѣ Сара жина твоѣ.
Сара же оубо мѣтѣ предъ дѣрми сѣи сѣи
занаемъ. Авраамъ же и Сара сѣра
[вѣста], заматѣрѣшаа во дѣлѣхъ,
и прѣтѣла Сарѣ сынѣмъ женѣмъ.
Разсѣмѣла же Сара въ сѣнѣ, глаголюшѣ:
не оубо мѣтѣ ми оубо догѣмъ, господѣнѣ
же мой сѣра. И рече Гдѣ ко Авраамъ:
что имъ разсѣмѣла Сара въ сѣнѣ,
глаголюшѣ: еѣа истинно рѣдѣ, аѣ же
воспѣхѣ. Еѣа истинно рѣдѣ, аѣ же
сѣра, глаголюшѣ: не разсѣмѣла:
оубо мѣтѣ бо, и рече ей: ни, но раз-
сѣмѣла еѣн. Ростѣше же шѣмъ
мужѣ, возрѣша на лицѣ Содомѣ и
Гоморрѣ: Авраамъ же идеа сѣи нѣмъ,
провождѣа нѣхъ. Гдѣ же рече: еѣа оубо
аѣ въ Авраамъ рѣа моѣгѣ, иже аѣ
творѣ: Авраамъ же бѣлѣа бѣдѣ въ
изыки краинѣ и многа, и благоговѣи
шѣ нѣмъ въ изыки землѣ. Рече бо,
и оубо заповѣтъ сѣишѣмъ своима, и домъ
своѣмъ по сѣнѣ: и сохлѣдѣтѣ пѣти Гдѣ
творѣти прѣдѣ нѣхъ: и оубо да навѣдѣтъ
Гдѣ на Авраамъ вѣа, сѣи гла къ немъ.
Рече же Гдѣ: боа Содомѣи и Гоморрѣ
сѣи оубо мѣтѣ ко мѣ, и грѣшѣ нѣхъ
велики бѣлѣ. Сошѣа оубо оубо,
аѣ по лопѣ нѣхъ градѣшѣмъ ко мѣ,
сопѣшѣтѣ: аѣ же ни, да разсѣмѣю.
И шербѣ нѣхъ шѣмъ мужѣ, принѣдѣ
въ Содомъ: Авраамъ же еѣи башѣ стоаши
предъ Гдѣмъ. И прикѣнѣ Авраамъ, рече:
поубѣнѣи ли правѣдѣнѣгѣ сѣ нечѣстѣишѣмъ,
и сѣдѣтъ правѣдѣнѣгѣ имъ нечѣстѣишѣмъ:
аѣ же бѣдѣ патѣдѣтъ правѣдѣнѣгѣ во
градѣ, поубѣнѣи ли аѣ не поубѣнѣи ли
всѣмъ мѣтѣ патѣдѣти рѣдѣ правѣдѣнѣгѣ,
аѣ же бѣдѣ въ нѣмъ. И никакоже тѣмъ
сотворѣши по глагола емъ, еѣ же сѣишѣ

правѣдѣнѣгѣ сѣ нечѣстѣишѣмъ: и сѣдѣтъ
правѣдѣнѣгѣ имъ нечѣстѣишѣмъ: никакоже.
Еѣа и сѣи землѣ, не сотворѣши ли сѣдѣтъ.
Рече же Гдѣ: аѣ же бѣдѣтъ въ Содомѣхъ
патѣдѣтъ правѣдѣнѣгѣ во градѣ, шербѣ за
вѣа градъ, и вѣа мѣтѣ нѣхъ рѣдѣ.
И шербѣ за Авраамъ, рече: нѣмъ начахъ
глати ко Гдѣ моѣмъ, аѣ же еѣмъ землѣ
и пѣлаз: аѣ же сѣмѣлаа патѣдѣтъ
правѣдѣнѣгѣ въ чѣтѣдѣсѣтъ пѣтъ, по-
убѣнѣи ли чѣтѣдѣсѣти патѣхъ рѣдѣ вѣа
градъ: и рече: не поубѣаю, аѣ же шербѣ за
тѣмъ чѣтѣдѣсѣтъ пѣтъ. И приложѣ
еѣи глати къ немъ, и рече: аѣ же
шербѣ за тѣмъ чѣтѣдѣсѣтъ, и рече:
не поубѣаю рѣдѣ чѣтѣдѣсѣти. И рече:
что Гдѣ, аѣ же возрѣа: аѣ же шербѣ за
тѣмъ тѣдѣсѣтъ: и рече: не поубѣаю
тѣдѣсѣтъ рѣдѣ. И рече: понѣже
имамъ глаголаи ко Гдѣ: аѣ же
шербѣ за тѣмъ дѣдѣсѣтъ: и рече:
не поубѣаю, аѣ же шербѣ за тѣмъ дѣдѣ-
сѣтъ. И рече: что Гдѣ, аѣ же возрѣа
еѣи еѣишѣмъ: аѣ же шербѣ за тѣмъ
рѣдѣ. Сошѣа же Гдѣ: имъ прѣста
гла ко Авраамъ: и Авраамъ возвратѣа
на мѣсто своѣ.

Глава, IV.

И рѣдѣа же дѣла Гдѣ въ Содомѣхъ
въ вечерѣ: Авта же сѣдѣше предъ
кратѣ Содомѣишѣмъ. Видѣхъ же
Авта, когдѣ въ сѣтѣнѣ нѣхъ,
поклонѣаа лицѣмъ на землѣ,
и рече: еѣ Господѣ, оубо мѣтѣ
въ домъ рѣа твоѣгѣ, и почѣтѣ,
и оубо мѣтѣ ногѣ твоѣ, и шербѣ за
шѣдѣтъ въ пѣть твоѣ. Рече же: ни,
но на сѣтѣнѣ почѣмъ. И принѣдѣа,
и оубо мѣтѣ нѣхъ, и вѣдѣа
въ домъ егѣ: и сотвори имъ оубо мѣтѣ
нѣ, и оубо мѣтѣ нѣмъ, и падоша.
Предъ спѣнѣмъ же мужѣмъ Содомѣишѣмъ
шѣдѣа домъ, и оубо мѣтѣ нѣхъ до
сѣрѣа, вѣа народѣмъ вѣнѣ. И взыде
Авта, и глаху къ немъ: гдѣ сѣтъ мужѣ
шѣдѣа къ тѣбѣ нѣмъ: и взыде аѣ
къ немъ, да бѣдѣа сѣи нѣмъ. И взыде же
Авта къ нѣмъ въ прѣдѣрѣ, дѣи же
затѣорѣ за собою. Рече же къ нѣмъ:
никакоже кратѣ, не дѣнѣтѣ сѣа:
сѣтъ же мѣ дѣа дѣи, аѣ же не по-
убѣаа мужѣ: и взыде нѣхъ къ немъ, и
творѣтѣ имъ, и оубо оубо мѣтѣ еѣи
башѣ: тою мужѣмъ сѣмъ не со-
творѣтѣ шѣдѣа, тогѣ бо рѣдѣ вѣдѣа
поа кровѣ домъ моѣгѣ. Рече же емъ:
шѣдѣа шѣдѣа: принѣа еѣи [сѣмъ]

шѣдѣа, еѣа ли и сѣдѣа сѣдѣа: и нѣмъ
сѣдѣа въ шѣдѣахъ пѣтъ, нежѣи онѣхъ.
И нагѣдѣа мужѣ Авта сѣдѣа, и
прѣкѣнѣа разѣнѣи дѣи. Простѣи
же мужѣ рѣи вѣакоша Авта къ сѣдѣа
бѣхлѣнѣ, и дѣи хлѣнѣи закарѣнѣа:
Мужѣ же сѣдѣа предъ дѣрми домъ,
порѣнѣа сѣдѣа тогѣ шѣа дажѣ до бе-
лиа: и разсѣнѣаа шѣдѣа дѣи.
Рече же мужѣ къ Автѣ: сѣтъ ли тѣбѣ
зѣа зѣаи иаи сѣишѣмъ иаи дѣишѣмъ,
иаи аѣ кто тѣбѣ нѣхъ еѣтъ во градѣ,
и взыде [аѣ] шѣ мѣста сѣгѣ. Гдѣ ма
воубѣаа мѣсто сѣ: понѣже воубѣаа
вола нѣхъ предъ Гдѣмъ, и погѣа нѣхъ
Гдѣ истѣнѣи егѣ. И взыде же Авта,
и гла къ зѣаишѣмъ своима, воимѣишѣмъ
дѣишѣмъ егѣ, и рече: констѣнѣи, и
нѣмѣишѣмъ мѣста сѣгѣ, и оубо поубѣаа
Гдѣ градъ: вознѣа же нѣгѣи предъ
зѣаишѣмъ своима. Еѣа же оубо бѣтъ,
понѣжѣахъ Гдѣмъ Авта, глаголюшѣ:
востѣа, понѣи жѣнѣ твоѣ, и дѣа
дѣишѣмъ твоѣ, аѣ же имѣи, и нѣмѣи,
да не нѣтъ поубѣишѣмъ со бѣдѣишѣмъ градъ.
И сѣдѣишѣа, и взыдеа Гдѣмъ за рѣи
егѣ, и за рѣишѣмъ жѣнѣ егѣ, и за рѣишѣмъ
дѣишѣмъ егѣ, понѣже поубѣаа и
Гдѣ. И бѣтъ еѣа нѣмѣишѣмъ аѣ конѣ,
и рече: сѣаа глагола твоѣ дѣмъ: не
шѣдѣаа сѣдѣа, нѣжѣ погѣишѣмъ ко мѣмъ
прѣдѣа [сѣмъ]: въ горѣ сѣдѣа, да
не когдѣ нѣмъ аѣ сѣдѣи. Рече же
Авта къ нѣмъ: моаеа Гдѣ, понѣже
шѣдѣа рѣа твоѣ мѣагѣ предъ тобою,
и вознѣишѣа еѣи прѣдѣа твоѣ, ижѣ
творѣишѣ на мѣ, еѣ же жѣишѣ дѣишѣ
моѣ: аѣ же не возмоу сѣдѣа
въ горѣ, да не когдѣ поубѣишѣ ма
сѣа, и оубо: сѣ градъ сѣи сѣнѣ
еѣи оубѣаишѣ мѣ тѣмъ, ижѣ еѣтъ
мѣа, и тѣмъ сѣдѣа: не мѣа ли еѣтъ,
и жѣа сѣдѣа дѣишѣ моѣ тѣбѣ рѣдѣ.
И рече емъ: еѣ оубо нѣхъ аѣ твоѣмъ,
и шѣдѣа сѣмъ, еѣ не поубѣишѣ
градъ, шѣ нѣмѣишѣ глагола еѣи. Потѣнѣа
сѣмъ сѣдѣа тѣмъ: не возмоу со со-
творѣишѣ дѣа, дондѣишѣишѣ тѣмъ:
сѣмъ рѣдѣ прозѣа имѣ градъ тогѣ,
Сигѣа. Солнѣи взыде надъ землѣю,
Авта же вѣидѣа въ Сигѣа. И Гдѣ
шѣдѣа на Содомѣ и Гоморрѣ жѣнѣа,
и оубо шѣа сѣишѣ. И прѣкѣнѣи градѣи
сѣа, и сѣишѣ окрѣстишѣмъ странѣ, и вѣа
живѣишѣмъ во градѣхъ, и вѣа прозѣа
шѣа шѣмъ. И шѣдѣа жѣнѣ егѣ
всѣа, и бѣтъ стоаа сѣмъ. Ростѣа
же Авраамъ зѣаишѣ [нѣ] на мѣсто,
и дѣа стоае предъ Гдѣмъ: и возрѣ